

Αγωνιστική Σύσπείρωση

Νέας Σμύρνης

Να διεκδικήσουμε ξανά τη ζωή μας! Το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους!

Το ξεκίνημα της νέας χρονιάς συνέπεσε με το πολιτικό τοπίο που διαμόρφωσαν οι εκλογές του Ιούλη και η κυβερνητική αλλαγή. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με την πολιτική της, έστρωσε το δρόμο για τη νεοσυντηρητική ΝΔ. Από το καλοκαίρι, παρά την επικοινωνιακή-προπαγανδιστική μηχανή της κυβέρνησης και την ένοχη αντιπολιτευτική αμηχανία του ΣΥΡΙΖΑ, παρακολουθούμε τους σχεδιασμούς της επέλασης του νεοφιλελευθερισμού...

- Η νέα κυβέρνηση της Ν.Δ. εξαγγέλλει ψίχουλα για τη λαϊκή πλειοψηφία χαρίζοντας το καρβέλι στο μεγάλο κεφάλαιο – χορηγό της. Η περίφημη επικαλούμενη «ανάπτυξη» μεταφράζεται σε σκανδαλώδεις φοροελαφρύνσεις για τους μεγαλοεπιχειρηματίες, σε κατάργηση των όποιων εργοδοτικών δεσμεύσεων έχουν απομείνει, στην καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Το χτύπημα των Συλλογικών Συμβάσεων με το νόμο που ψηφίστηκε στις 24/10, (το λεγόμενο αναπτυξιακό πολυνομοσχέδιο) είναι η πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα.
- Η δημόσια περιουσία εκχωρείται, στο βωμό της απόλυτης κερδοφορίας ξένων και ντόπιων επενδυτών με τραγικές συνέπειες για τη ζωή των πολλών και για το περιβάλλον. Κατάργηση κάθε περιβαλλοντικού ελέγχου, κάθε ελέγχου προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς –ακόμα και αυτών των δήθεν ελέγχων που υπάρχουν στην τρέχουσα νομοθεσία- στο όνομα της απελευθέρωσης των επενδύσεων.
- Το κράτος αστυνόμευσης και καταστολής έδειξε ήδη το πρόσωπο του: επιχείρηση «αθόρυβης ηλεκτρικής σκούπας» για την απορρόφηση των «σκουπιδιών» – προσφύγων και τα φαινόμενα αστυνομικής παρουσίας και συλλήψεων σε κινηματογράφους (περίπτωση της ταινίας Joker), έλεγχος στα ΜΜΜ. Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου με επίφαση, την εξάλειψη της παραβατικότητας (διακίνηση ναρκωτικών, παραεμπόριο κ.λπ.) αποσκοπεί στη διαμόρφωση μηχανισμών καταστολής των φοιτητικών αγώνων και κάθε αντίστασης στις πολιτικές που παραδίδουν την ανώτατη εκπαίδευση στις δυνάμεις της αγοράς με στόχο την εμπορευματοποίησή της.

Στην εκπαίδευση... «αξιολόγηση παντού και για όλους»

Το δόγμα του πρωθυπουργού και της Υπουργού Παιδείας «αξιολόγηση παντού και για όλους» χέρι χέρι με το ιδεολόγημα της «αριστείας» ναρκοθετούν το πεδίο της δημόσιας εκπαίδευσης. Η προώθηση της εκπαίδευσης της αγοράς, του σχολείου-επιχείρησης δια μέσου της αυτονομίας των σχολικών μονάδων, της αποκέντρωσης, της αξιολόγησης, το σχολείο των «αρίστων» σε βάρος του δημόσιου σχολείου των όλων, των ίσων, των διαφορετικών, αποτελούν προτεραιότητες της.

Σε όλες τις κυβερνητικές δηλώσεις είναι φανερό η σπουδή για την εφαρμογή της αξιολόγησης, ως ισχυρού εργαλείου για την κατηγοριοποίηση των σχολείων, τη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών και την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης.

Τέλος Νοεμβρίου, θα δούμε νέο σχέδιο Νόμου, που θα θεσμοθετεί τη γενικευμένη αξιολόγηση, την αυτονομία και της αποκέντρωσης στην εκπαίδευση. Πληρωμένα δημοσιεύματα για ασύδοτους εκπαιδευτικούς και στημένες «έρευνες» της Κομισιόν για «λίγα παιδιά στην τάξη» και «χείριστες επιδόσεις των μαθητών στη χώρα» φτιάχνουν το κλίμα για την επίθεση.

Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η Αξιολόγηση:

- Ποτέ δεν γίνεται μέσα σε πολιτικό-κοινωνικό κενό. Χαρακτηριστικά παραδείγματα οι διάφορες αξιολογήσεις πρόσφατων περιόδων του παρελθόντος, που χρησιμοποιήθηκαν ως πρόσχημα για ένταση του ασφυκτικού ελέγχου από τη Διοίκηση (πχ 2013-14) και για διάβρωση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.
- Η ιστορική εμπειρία της ελληνικής εκπαίδευσης (Επιθεωρητισμός, Κρίσεις Στελεχών και «Συνεντεύξεις») οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι διάφορες αξιολογήσεις χρησιμοποιήθηκαν για ξεκαθάρισμα λογαριασμών.
- Πώς θα γίνει η αξιολόγηση; Με τι κριτήρια; Ποιες θα είναι οι συνέπειες;
- Πώς είμαστε σίγουροι ότι δεν θα επικρατήσει ένα κλίμα ανθρωποφαγίας κι αλληλοκαρφώματος μες στα σχολεία, με συνεχείς παρεμβάσεις στο έργο των εκπαιδευτικών από την «κοινωνία» (δηλ. γονέων, αυτοδιοικητικών, διάφορων άσχετων παραγόντων, κτλ);
- Να θυμόμαστε ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός, έχει μιλήσει σαφώς (ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης) για «ελεύθερη επιλογή προσωπικού στα σχολεία»; Το εκπαιδευτικό κίνημα πρέπει άμεσα να οργανώσει τις αντιστάσεις του στην προωθούμενη αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση με τη μορφή της Απεργίας – Αποχής. Η αξιολόγηση είναι η απάντηση των κυρίαρχων στο ερώτημα πώς θα απορριφθεί και θα αποπεμφθεί ένα μέρος των εκπαιδευτικών. Για μας, το πραγματικό ερώτημα είναι πώς θα γίνει το δημόσιο σχολείο καλύτερο ώστε να ανταποκρίνεται στις μορφωτικές ανάγκες και τα δικαιώματα των μαθητών. **Γι' αυτό είναι απαραίτητη η παιδαγωγική ελευθερία, η δημοκρατία, ο συλλογικός αυτοέλεγχος της σχολικής ζωής.**

Δίχρονη δημόσια υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση; Πότε αλήθεια;

Η εφαρμογή του δίχρονου υποχρεωτικού δημόσιου και δωρεάν Νηπιαγωγείου υπονομεύεται εξόφθαλμα. Πρόσφατη είναι η εξαίρεση των 13 δήμων και η παραπομπή τους για την επόμενη σχολική χρονιά. Σήμερα, 27 Δήμοι που έχουν περίπου το 50% των νηπίων ηλικίας 4-6 ετών, βρίσκονται ακόμη εκτός της υποχρεωτικότητας. Δεν υπήρξε και δεν υπάρχει προγραμματισμός, σχεδιασμός και χρονοδιάγραμμα για να καλυφθούν οι τεράστιες ανάγκες σε κτιριακή υποδομή ούτε για να γίνει διορισμός των περίπου 2.000 νηπιαγωγών που χρειάζονται για την πλήρη εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής Αγωγής.

Ο Δήμος Νέας Σμύρνης, (όπως και οι υπόλοιποι 26 Δήμοι) οφείλει σύμφωνα και με την τελευταία εγκύκλιο του Υπ. Παιδείας να εφαρμόσει τη Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή και Εκπαίδευση από το επόμενο σχολικό έτος 2020-21. Δεν έχει υπάρξει η παραμικρή προετοιμασία γι αυτό. Αντίθετα, υπάρχει πλήρης αδιαφορία. Δεν είναι τυχαίο...

Η χορήγηση εκπαιδευτικών κουπονιών (voucher) για τη φοίτηση των νηπίων σε ιδιωτικές δομές προσχολικής αγωγής ενισχύει τις πελατειακές σχέσεις και το παράλληλο δίκτυο ενώ προσφέρει ζεστό δημόσιο χρήμα σε ιδιώτες επιχειρηματίες αντί αυτό να παρέχεται στη δημόσια εκπαίδευση. Τα πισωπατήματα κι οι ανακολουθίες της προηγούμενης κυβέρνησης στην καθιέρωση και λειτουργία της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, αξιοποιούνται σήμερα από την τωρινή κυβέρνηση κι όλο το νεοφιλελεύθερο μπλοκ, για «ξηλωθεί το πουλόβερ» του δημόσιου νηπιαγωγείου.

Υποσχέσεις διορισμών, το πιο σύντομο ανέκδοτο!

Έναν(1) διορισμό για κάθε 10 αποχωρήσεις υποσχόταν ο Αρβανιτόπουλος της ΝΔ, 10.000 μόνιμους διορισμούς ο Λοβέρδος του ΠΑΣΟΚ, 20.000 μόνιμους διορισμούς το 2015 ως το 2018 ο Φίλης των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, 15.000 διορισμούς ως το 2021 ο Γαβρόγλου του ΣΥΡΙΖΑ.

Τώρα η Κεραμέως της ΝΔ, αμφισβητεί ακόμα και την αναγκαιότητά τους μιλώντας για εξορθολογισμό και εξοικονόμηση προσωπικού. Εν τω μεταξύ έχουν συνταξιοδοτηθεί περισσότεροι από 30.000 εκπαιδευτικοί και οι αναπληρωτές παραμένουν στις ίδιες ουρές για πρόσληψη κάθε Σεπτέμβρη, και κάθε Ιούνη για να παραλάβουν αυτή τη φορά τα χαρτιά της απόλυσής τους.

Προφανώς, δεν είναι ούτε η γραφειοκρατία ούτε τα νομικά κωλύματα που επικαλούνται Υπουργείο και Διοίκηση υπεύθυνα γι' αυτήν την παρωδία. Είναι πλέον σαφές σε όλους μας ότι η "λύση" της ελαστικής εργασίας και της μόνιμης επαναλαμβανόμενης αναπλήρωσης αποτελεί μια ξεκάθαρη πολιτική επιλογή του συστήματος:

Χρειάζονται και θέλουν εκπαιδευτικούς αναπληρωτές εργαζόμενους – λάστιχο, φθηνούς, ευέλικτους, υπάκουους, εξαρτημένους από προγράμματα ΕΣΠΑ. Υποτακτικούς, συμβιβασμένους, οικονομικά εξαθλιωμένους, χωρίς εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα. Αλλά πάνω από όλα τους θέλουν διασπασμένους – κατακερματισμένους σε υπο-κλάδους και υπό-ομάδες με διαφορετικά δήθεν συντεχνιακά συμφέροντα, να ανταγωνίζονται μεταξύ τους για “περισσότερα προσόντα”.

Το προσοντολόγιο δεν είναι σύστημα διορισμών, αλλά απολύσεων

Σε αξιολογικούς πίνακες «κινούμενης άμμου» οι εκπαιδευτικοί θα καλούνται να κυνηγούν «προσόντα», ενώ δεκάδες μήνες προϋπηρεσίας πετιούνται στα σκουπίδια, αφού τους εξισώνει με τα ακαδημαϊκά κριτήρια, ενώ συνθλίβονται τα εργασιακά δικαιώματα που απορρέουν από το πτυχίο.

Με κάθε τρόπο επιδιώκουν να μεταφέρουν την ευθύνη της ανεργίας στους εργαζόμενους ώστε η διαπραγμάτευση των όρων εργασίας γίνεται ατομική υπόθεση, καθώς για μια θέση ελαστικής εργασίας θα καλούνται να μπουν σε ένα αέναο κυνήγι προσόντων, να δίνουν εξετάσεις, να πιστοποιούν δια βίου την ικανότητά τους να δουλέψουν ανταγωνιζόμενοι ο ένας τον άλλο!

Εξάλλου, όπως έχουμε ήδη δει με τους «ωφελομένους» Γενικών Καθηκόντων κλπ, η εναλλαγή μεταξύ εργασίας-ανεργίας και η ανακύκλωση της ανεργίας αποτελεί τη νέα «κανονικότητα», ενώ οι κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν τη μόνιμη και σταθερή εργασία ως τροχοπέδη στην «ανάπτυξη». Αυτό επιτάσσουν εξάλλου οι βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ

Οι μαθητές φωνάζουν το δάσκαλο «παππού», αυτή είναι η ουσία του ασφαλιστικού!!!

(και τη δασκάλα γιαγιά!!!)

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλει να καταργήσει την επικουρική ασφάλιση συνεχίζοντας την μνημονιακή πεπατημένη της προηγούμενης κυβέρνησης όπως αυτή αποτυπώθηκε με τον Νόμο Κατρούγκαλου (Ν.4287/2016).

Με την υπ' αρ. 35886//Δ1.12150/31-08-2019 Υπουργική Απόφαση συγκροτήθηκε επιτροπή με σκοπό την «η επεξεργασία και διατύπωση του μηχανισμού μετάβασης σε ένα νέο σύστημα κεφαλαιοποιητικής επικουρικής ασφάλισης στην Ελλάδα». Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει πως θα παραδοθεί σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες η υπάρχουσα δημόσια επικουρική ασφάλιση μέσω της διάλυσής της. Στην επιτροπή αυτή έχουν “εξέχουσα” θέση οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών για να προτείνουν τον τρόπο που θα καταστρέψουν την υπάρχουσα επικουρική ασφάλιση για να δημιουργήσουν ένα νέο σύστημα....

Η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να νομοθετήσει και να εφαρμόσει ότι:

Από 1/1/2021 και για όσους θα ασφαλιζονται από αυτή την ημερομηνία και μετά θα υπάρχει η “ελεύθερη επιλογή” της δημόσιας ή της ιδιωτικής ασφάλισης. Ευελπιστούν ότι οι νέοι άνθρωποι που στο μυαλό τους η έννοια της σύνταξης και μάλιστα της δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης μοιάζει με όνειρο θερινής νυκτός, θα επιλέξουν μαζικά την ιδιωτική ασφάλιση. Η κυβέρνηση της ΝΔ αδιαφορεί για τι θα γίνουν εκατομμύρια συνταξιούχοι όταν θα σταματήσει η είσπραξη νέων εισφορών και δεν θα υπάρχουν πλέον νέα έσοδα στη δημόσια επικουρική ασφάλιση. Για τους εν ενεργεία ασφαλισμένους και συνταξιούχους, οι συντάξεις τους θα εξαρτώνται και θα διαμορφώνονται με βάση τις συνεχώς φθίνουσες ασφαλιστικές εισφορές των «παλαιών» και την ελεημοσύνη της εκάστοτε κυβέρνησης μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.

Η βασική στόχευση της κυβέρνησης της ΝΔ είναι η οριστική αποδέσμευση του κράτους από την εξασφάλιση και υποχρέωση χορήγησης επικουρικής σύνταξης.

Το παράδοξο ωστόσο είναι ότι υπάρχει πρόσφατη αναλογιστική μελέτη επικυρωμένη από την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι, το ΕΤΕΑΕΠ στον τομέα της επικουρικής σύνταξης δεν έχει κανένα απολύτως πρόβλημα για τα επόμενα 50 χρόνια (2070)! Γίνεται έτσι φανερός ο πιο ξεδιάντροπος στόχος! Οι εισφορές όπως και τα αποθεματικά ύψους άνω των 6 δισ – να «παραδοθούν» στους ιδιώτες προκειμένου να κερδοσκοπήσουν τζογάροντας τα χρήματα των εργαζομένων, «λαδώνοντας» παράλληλα τον τροχό της «ανάπτυξης» του χρηματιστηρίου με φρέσκο χρήμα.

United we stand, divided we fall

Τα προβλήματα που βιώνει ο καθένας και η καθεμιά μας, έχουν κοινές αιτίες: τις πολιτικές που ασκεί η σημερινή κυβέρνηση και όλες οι προηγούμενες σε συνεργασία με την Ε.Ε., το Δ.Ν.Τ. και τον Ο.Ο.Σ.Α. Τα σχέδια αυτής της αντιεκπαιδευτικής συμμαχίας πάνε πολύ μακριά, μέχρι το σχολείο επιχείρηση και το διευθυντή μάνατζερ που θα προσλαμβάνει, θα αξιολογεί και θα απολύει το προσωπικό, όλους εμάς δηλαδή. Έτσι ακριβώς περιγράφονται στην τελευταία έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση...

Οι διαδρομές του καθένα και της καθεμιάς μας, οι επιθυμίες και οι ζωτικές ανάγκες μας, στην τάξη, στο σχολείο, στη ζωή μας, **έρχονται σε σύγκρουση με μια αδυσώπητη πραγματικότητα** που μας καλεί να απαντήσουμε σε ένα θεμελιώδες ερώτημα: Έχει νόημα η συλλογική διεκδίκηση στη σιδερένια μνημονιακή συγκυρία των κλειδωμένων πολιτικών;

Αναμφίβολα ναι! Η απάντησή μας στηρίζεται στις μάχες που ως τώρα έχουμε δώσει: Το κίνημα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς, ο αγώνας για την υποχρεωτική δίχρονη προσχολική, το μπλοκάρισμα των αντιεκπαιδευτικών σχεδίων για την εγκατάλειψη των μαθητών με ειδικές ανάγκες, η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, η καθημερινή μάχη στους συλλόγους διδασκόντων για δημοκρατική λειτουργία, η διεκδίκηση της προσμέτρησης της ώρας σίτισης, η απαίτηση για παράλληλη στήριξη για κάθε μαθητή, οι αγώνες ενάντια στην υποτίμηση του μισθού, της σύνταξης, της εργασίας μας, ενάντια στα μνημόνια, τις κυβερνήσεις, τα κόμματα και τους υπερεθνικούς οργανισμούς που τα στηρίζουν.

- Ας αναρωτηθούμε μόνο **ποια πραγματικότητα θα βιώναμε σήμερα στα σχολεία μας αν δεν υπήρχαν αυτοί οι αγώνες**, έρμαια της αυθαιρεσίας και του αυταρχισμού κάθε διοίκησης, από τις προσλήψεις αναπληρωτών ως τις τοποθετήσεις και από τη λειτουργία του σχολείου ως το διδακτικό και το εργασιακό μας ωράριο.
- Το αποτέλεσμα αυτών των αγώνων καταγράφεται στην πραγματικότητα που βιώνουμε σήμερα: **όχι, οι κυρίαρχες κοινωνικές τάξεις και τα κόμματά τους δεν μπορούν να περάσουν το σύνολο της πολιτικής τους**, γιατί όλοι εμείς, ως συλλογική δύναμη, αντιστεκόμαστε!

Ναι λοιπόν, η απάντηση είναι η συλλογικότητα και πάλι η συλλογικότητα.

Να υπερασπιστούμε το δημόσιο σχολείο, την μόνιμη και σταθερή εργασία με πλήρη δικαιώματα για όλους.

Να απαιτήσουμε μαζικούς μόνιμους διορισμούς αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία ως τη μόνη εφικτή λύση στην ασφυξία των σχολείων μας!

Να απαιτήσουμε ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό δημόσιο με όρια ηλικίας και συντάξεις αξιοπρέπειας.

Να επιβάλουμε την εφαρμογή της 2χρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά 4-6 ετών αποκλειστικά στο δημόσιο Νηπιαγωγείο, για το σχολείο των όλων, των ίσων και των διαφορετικών!

Η αξιολόγηση - χειραγώγηση - υποταγή δεν έχει θέση στα σχολεία μας.

Όπως και στο παρελθόν, έτσι και τώρα θα αποτρέψουμε τις προσπάθειες της κυβέρνησης της Ν.Δ. και του ΥΠΑΙΘ για την εφαρμογή της, με όπλο τους αγώνες μας!

Σήμερα χρειάζεται να γίνουμε το κίνημα που δεν μπορούν να αγνοήσουν!

Στις εκλογές του Συλλόγου μας,

Στηρίξτε-ψηφίστε *Αγωνιστική Συσπείρωση*